

dre Bevillinger, jeg ikke skal nævne, ja, paa Finantsloven for indværende Aar er endogaa søgt en Bevilling paa 300,000 Kr. til Fremme af Fiskeriet. Saa vidt jeg kan se, er denne Bevilling dog ikke søgt paa det foreliggende Finantslovsforslag. Jeg tror imidlertid, at man maa indrømme, at det ærede Ministerium, naaet dets gode Villie, har haft noget Uheld med Anvendelsen af disse Beløb og i det Hele taget med at faae Sagen i Gang paa den Maade, som det har tilfugt ved de søgte Bevillinger. Med Hensyn til Beløbet af de 25,000 Kr. til Fiskeriet i Almindelighed oplyste Anmærkningerne os om forrige Gang, at de ikke have kunnet finde fuld Anvendelse. Der er kun anvendt 19,100 Kr., og Resten, 5,900 Kr., har man ingen Anvendelse kunnet finde for, uagtet der blandt de Summer, som ere udgivne, efter min Mening i det Mindste findes adskillige, hvis Nytte turde være meget tvivlsom. Men endnu værre gaar det med Hensyn til den søgte Bevilling paa 20,000 Kr. til en Assurance mod Tab ved Søstade paa Fiskerbaade og Fartøier. Vi faae at vide af Anmærkningerne, at dette Beløb slet ingen Anvendelse har kunnet finde. Der har ikke meldt sig Nogen, der har kunnet faae en saadan Assurance i Gang. Dette Beløb er i det Hele taget slet ikke blevet anvendt. Det Samme gjælder om Beløbet af 2,000 Kr., som er søgt til Sælhundefangst. Det har heller ikke kunnet finde nogen som helst Anvendelse forrige Aar, og det er vistnok et Spørgsmaal, om det kan finde det fremtidigt. Hvad angaar de 300,000 Kr. til Ophjælpning af Fiskeriet, som bleve søgte paa forrige Finantslovsforslag, da maa man slutte af Anmærkningerne, at de heller ikke have fundet den mindste Anvendelse. Der er, saa vidt man kan se, Ingen, der har meldt sig paa en saadan Maade, at de have faaet den. Jeg troer, det er et Uheld, som den høitæredede Minister har med Hensyn til sine Bestræbelser til Fiskeriets Ophjælpning, at de Penges, man gjerne vil anvende dertil, slet ikke kunne komme til Anvendelse. De finde ingen Anvendelse, og det ligger for en stor Del hos Ministeren selv. Det er Ministerens egen Skyld, og det ligger deri, at Ministeren, om jeg turde sige saa, har kapriceret sig en vis Uvillie mod Rystfiskeriet og vil remplacere det med et stort, søgaaende Havfiskeri. Jeg har tidligere haft Leilighed til at udtale mig om, at vor geografiske Beliggenhed mellem et stort Bratvandsbassin paa omtrent 6,500 Kvadratmil og Kattegat og Skagerak, som forbinder os med Nordsøen, er saa gunstig for Fiskeri og navnlig Rystfiskeri, at den er enestaaende paa hele Nord-

floden. Der findes intet Tilsvarende noget andet Sted. Efter min Opfattelse vil det aldrig nogensinde lykkes at remplacere et Rystfiskeri med et stort, søgaaende Havfiskeri, fordi det er to ganske forskellige Ting. Et Rystfiskeri er en Smaamandsnæring, et stort søgaaende Havfiskeri er en Entreprise, der fordrer Kapital, og hvortil er knyttet Risiko. Jeg tør ikke komme dybt ind paa disse Spørgsmaal her under Finantslovens 1ste Behandling, og jeg vil derfor indskrænke mig til at sige, at efter min Opfattelse kan vort Rystfiskeri endnu, naar det drives paa en hensigtsmæssig Maade, ved hensigtsmæssige Midler og tilsvarende Indretninger, frembyde en langt større Erhvervstilbe, end det hidtil har været Tilfældet. Hvorledes det kan det, tør jeg ikke komme ind paa her, men dersom vi komme til Behandlingen af en Fiskerilov, skal jeg have den Være at udtale mig derom og nærmere paavise det. Den Tid er jo ikke saa langt borte — den 1ste April 1889 — da der igjen vil blive Spørgsmaal om at lægge et stort Tryk paa vort Rystfiskeri, forsaavidt vi ikke enten forlænge den saakaldte 4-aarige Lov — Loven af 30te Marts 1885 — eller faae sat noget Andet i Stedet, for at det ikke skal gaae paa den Maade, man har truet Fiskerne med, den Gang denne Trusel blev afvendt ved Loven af 30te Marts 1885. Jeg kan kun fremsætte det Duffe, til hvilket jeg tvøvrigt ikke vil knytte nogen Forhaabning, at det høit Ministerium, navnlig den ærede Indenrigsminister, maatte faae et andet Blik paa disse Forhold, end han hidtil synes at have haft, og at det maatte lykkes ham at komme bort fra gamle Traditioner og gamle Forestillinger, der have viist sig ikke mere at have nogen virkelig Holdbarhed i de positive Forhold

Maatte jeg med det Samme, jeg har Ordet, benytte Leiligheden til at gjøre et Par Bemærkninger om en Post, som findes paa § 20, og som vedrører den kgl. Lands-Over- samt Hof- og Stadsret, og da navnlig en Forøgelse af Medhjælpssummen. Det er i Anmærkningerne oplyst, at Rettens Bude leve under særdeles vanskelige og tarvelige, jeg tør vistnok sige utilstrækkelige økonomiske Vilkaar. De Sportler, som de paa forskjellige Maader hidtil have haft, ere for Størstedelen gaaede bort, deres Pensionsberettigelse, som de tidligere havde, har man taget fra dem, og som det oplyses i Anmærkningerne, er Gjennemsnitslønnen for disse Bude for Diebliffet jo ikke mere end 753 Kr. aarlig, en Løn, for hvilken man dog vistnok maa sige, at det ikke vel er muligt for en Familiefader at leve. Det er